

Udover disse regler har der inden for de nordiske lande været en lempeligere praksis, baseret på en gensidig anerkendelse af uddannelses- og prøveforløb. På baggrund af denne særlige nordiske praksis er en ansøger fra de øvrige nordiske lande blevet godkendt som autoriseret elinstallatør i Danmark, når ansøgeren har opnået autorisation i sit opholdsland efter at have gennemgået et fuldt uddannelses- og prøveforløb.

Klageren har ikke autorisation i sit opholdsland, Norge. Klageren kan derfor ikke få autorisation i Danmark efter den særlige nordiske praksis.

Det skal bemærkes, at den særlige nordiske praksis nu er ophævet, idet det har vist sig, at ikke alle de nordiske lande anvendte en lempeligere praksis. Fremover vil de nordiske lande kun anvende EU-reglerne og deres nationale regler.

Klageren har ikke – som autoriseret elinstallatør – udført den elinstallatørvirksomhed i 3-6 år, som kræves efter EU-reglerne. Klageren opfylder derfor ikke betingelserne for at opnå autorisation efter EU-reglerne.

EU-reglerne er en nøje afvejning af på den ene siden hensynet til arbejdskraftens frie bevægelighed, og på den anden side behovet for at sikre, at elinstallatører besidder de nødvendige kvalifikationer, så sikkerheden på området opretholdes.

Spm. nr. S 2372

Til skatteministeren (11/6 99) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren lade spørgsmålet om lav skattebetaling af Combusedarbejdernes overgangsbetaling undersøge af EU, for om der er tale om skjult statsstøtte?«

Begrundelse

I forbindelse med at en række tjenestemænd ved Combust ændrede ansættelsesforhold, blev der udbetalt en hel årsløn. Ministeren afslog i første omgang at tillade lempelig beskatning af denne årsløn. Men da man fra Trafikministeriet havde lovet tjenestemændene, at de skulle slippe billigt i skat, fik ministeren indført en tekstanmærk-

ning på FFL 99, hvorefter den ekstra årsløn nu pludselig kunne beskattes lempeligt efter reglerne om fratrædelsesgodtgørelse. Det til trods for, at de pågældende netop ikke er fratrådt, men fortsat er ansat – blot under ændrede vilkår.

Hvis ikke regeringen havde valgt den benyttede fremgangsmåde for Combusedarbejderne, ville Combust have været nødsaget til at udbetale et større beløb, når det skulle underkastes normal beskatning. Den valgte fremgangsmåde har derfor betydet en betydelig besparelse for Combust. Da Combust skal virke på et konkurrencemarked, er der tale om skjult statsstøtte. En forelæggelse for EU vil kunne afklare dette spørgsmål.

Normal og god lovgivningspraksis såvel som skattelovspraksis er, at ingen skal kunne forskelsbehandles, hvis de i øvrigt er i samme situation. »Combustløsningen« har brudt groft med dette princip.

Svar (15/6 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Spørgsmålet vedrører den af Folketinget vedtagne tekstanmærkning om beskatning af fratrædelsesgodtgørelse til tjenestemænd i DSB, der gør tjeneste i Combust A/S og som efter at være fratrådt DSB, kan ansættes på almindelige overenskomstmæssige vilkår i Combust A/S.

Virkningen af den pågældende bestemmelse er, at flere end ellers opgiver deres tjenestemandsansættelse hos DSB. Alternative hertil er enten anden ansættelse i DSB eller tre års rådgivningsløn og efterfølgende pension.

Bestemmelsen er tænkt som et led i en salgsmodning af Combust A/S. De pågældende kan herefter ansættes i Combust A/S på almindelige overenskomstmæssige vilkår.

Spørgeren antager, at tekstanmærkningen vil kunne være i strid med artikel 92 i EU-traktaten. Efter artikel 92 er statsstøtte . . . som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder . . . uforenelige med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Allerede fordi der ikke foreligger nogen støtte til Combust A/S, er loven ikke i strid med artikel 92. Der er alene tale om, at de pågældende chauffører kan ansættes på almindelige overenskomstmæssige vilkår i Combust A/S.